

Κάντο όπως η Κύπρος

7 Απριλίου 2017, 12:47

Του Ιγνάτιου Καϊτεζίδη

Όσο πιο πολύ εξετάζει κάποιος το χρονικό της ελληνικής κρίσης τόσο μεγαλώνει η απογοήτευσή του για τον τρόπο που το χειρίστηκε το πολιτικό σύστημα και βεβαίως για τις ελπίδες που έχει η χώρα να βγει από την οικονομική της περιπέτεια πριν καθούν πολλές γενιές. Η Ελλάδα δεν ήταν η μόνη χώρα που αντιμετώπισε δημοσιονομικό πρόβλημα. Η Πορτογαλία, η Ισπανία και η Ιρλανδία (που μάλιστα έφεραν μαζί με τη χώρα μας και το άκρως υποτιμητικό ακρωνύμιο P.I.G.S από τα αρχικά της αγγλικής τους ονομασίας) βρήκαν λύσεις. Η Ιρλανδία αποτελεί ήδη μοντέλο ανάπτυξης. Η Πορτογαλία προχωρά μπροστά. Η Ισπανία της πολιτικής αστάθειας είναι από τις μεγαλύτερες ευρωπαϊκές οικονομίες. Εμείς;

Υπάρχει όμως μια ακόμη χώρα που πέρασε δύσκολες στιγμές.

Κι αν οι προηγούμενες έχουν ίσως κατοίκους και πολιτικούς με διαφορετικό ταμπεραμέντο, δε

συμβαίνει το ίδιο με την Κύπρο η οποία κατάφερε μέσα σε πολύ μικρό διάστημα να κάνει ένα μικρό θαύμα και σήμερα να είναι και πάλι στο προσκήνιο, με μεγέθη που ευημερούν, με σταθερό σύστημα, τόπος ελκυστικός για τις ξένες επενδύσεις και το χρήμα όλου του κόσμου. Τι συμβαίνει με εμάς και δεν μπορούμε να ανταποκριθούμε στη διαχείριση της κρίσης; Γιατί μπορούν οι ομοεθνείς μας στη μεγαλόνησο; Ίδιος λαός, ίδιοι άνθρωποι, κοινά βιώματα και ιστορία. Τι μας κρατά τόσο πίσω;

Πριν από λίγες ημέρες είχα προσκληθεί με αφορμή τις εθνικές επετείους της 25ης Μαρτίου και 1ης Απριλίου στον Δήμο Λασιωνών στη Λευκωσία. Είχα την ευκαιρία να συνομιλήσω με παράγοντες της τοπικής αυτοδιοίκησης και με κυβερνητικούς αξιωματούχους. Ξέρετε τι αποκόμισα; Δυο λέξεις που λείπουν διαχρονικά από την Ελλάδα σε κάθε έκφραση της πολιτικής και οικονομικής της ζωής: πρακτικότητα και ουσία. Από αυτά πάσχει βαριά η Ελλάδα και κανείς δεν έχει καταφέρει, παρά τις υποσχέσεις να τα διορθώσει. Και χάνεται η ουσία από την έλλειψη της πρακτικότητας. Και μένει η Ελλάδα στις τελευταίες θέσεις όλων των στατιστικών και στις τελευταίες σειρές της ευρωπαϊκής οικογένειας.

Η Κύπρος ξεπέρασε παλιότερα την εισβολή, τον πόλεμο, την κατοχή, την προσφυγιά. Ξεπέρασε πρόσφατα την τραπεζική κρίση, χρήματα που χάθηκαν σε μια νύχτα, capital controls, το φάσμα της πτώχευσης. Χρειάστηκε αεροπλάνα να μεταφέρουν χρήματα, να περάσει σκληρές μάχες στα συμβούλια κορυφής, να δεχτεί συμβιβασμούς. Αλλά παρέμεινε όρθια και ανατάχθηκε σε εκπληκτικό χρόνο. Συνεχίζει να είναι η χώρα που ιδρύεις επιχείρηση σε λίγες ώρες, που έχει φορολογία 12,5%, που προσελκύει επενδυτές και καταθέσεις, που εφαρμόζει νεωτερισμούς με γρήγορες διαδικασίες, με ιδιωτικά πανεπιστήμια (γεμάτα ελληνόπουλα) που εμείς τα συζητάμε 30 χρόνια, με καλή αγορά εργασίας που σε εμάς είναι όνειρο και με ευκαιρίες επιχειρηματικότητας που σε εμάς βρίσκονται στις διπλανές χώρες. Μόλις σε 3 χρόνια μετά την κρίση, επέστρεψε πιο δυνατή και πιο σταθερή. Και το μεγάλο ερώτημα που μένει αναπάντητο είναι, γιατί όλοι και όχι εμείς; Μήπως το «κάντο όπως η Κύπρος» είναι η σίγουρη επιλογή;

*Το άρθρο του δημάρχου Πυλαίας Χορτιάτη δημοσιεύτηκε στη «Δημοκρατία»